

Εἶπε, καὶ πίπτει κάτωχρος, νεκρὸς πρὸ τῶν πο-
δῶν μας

Καὶ ἄφησεν εἰς δάκρυα μεσστὸν τὸν ὀφθαλμὸν μας.
Ἀθῶος ἦσο, Παῦλε μου, καὶ δυστυχὴς ἐξίσου
Νῦν πέτα χάρουμεν αὐτῆς ἐντὸς τοῦ Παραδείσου
Ποτὲ τὴν Πολυξένην σου, πετὲ σου δὲν ἠρήθης
Καὶ τὸ νερὸν δὲν ἐπιε, ὡς σ' ἔγραψε τῆς λήθης.

Δημ. Γ. Καρύκης.

ΒΙΟΓΡΑΦΙΑ.

ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ ΣΕΡΡΑΣ.

Ὁ Ἱερώνυμος Σέρρας ἐγενήθη ἐν Γενοῦῃ τὸ ἐ-
τος 1761 ἐξ οἰκογενείας ἀρχαιοτάτης καὶ τὰ
πρῶτα φερούσης ἐν ταύτῃ τῇ πόλει. Θέλων δὲ ὁ
πατὴρ νὰ δώσῃ αὐτῷ ἀγωγὴν καὶ παιδείαν ἀξίαν
τοῦ μεγαλείου τῆς οἰκογενείας του καὶ τῆς εὐφυΐ-
ας ἣν ἐν τῷ παιδί διέωρα, εἰσήγαγεν αὐτὸν εἰς τὸ
Θρησινανὸν λύκειον τῆς Βιέννης. — Περαιώσας τὰς
σπουδὰς αὐτοῦ ἐπεσκέφθη τὴν Ἀγγλίαν καὶ τὴν
Γαλλίαν. Ἐπανελθὼν εἰς τὴν πατρίδα θερμὸς τὸ
πνεῦμα καὶ πλήρης τὸν νοῦν ἀρχαίων παραδειγ-
μάτων, ἐφαντάσθη ὅτι ἠδύνατο νὰ ἐπαναφέρῃ αὐ-
τὴν εἰς τοὺς χρυσοὺς ἐκείνους τῆς ἀρχαίας Ἑλ-
λάδος καὶ Ῥώμης αἰῶνας, ὅτι ἠδύνατο νὰ ἀνα-
γεννηθῶσιν οἱ τοῦ Πλουτάρχου διάσημοι ἄνδρες,
νὰ ἀναλάβῃ ἡ φιλοπατρία ἐκείνη, καὶ μετ' ἐνθου-
σιασμοῦ ἀφίθη εἰς τῆς φαντασίας αὐτοῦ τὴν ὁρ-
μήν. Ἀλλ' ἐπέσθη ὅτι οἱ χρόνοι ἐκείνοι τῆς Ῥώ-
μης καὶ τῆς Ἑλλάδος εἶχον παρέλθει ἀνεπιστρεπτεῖ.
Τὴν Ἰταλίαν ἐχώριζον τὰ ἐσωτερικὰ πάθη καὶ
κατέββαλλεν ἡ ξένη ῥαδιουργία.

Μεγάλων τιμῶν καὶ ὑψηλῶν δημοσίων λειτουρ-
γιῶν ἀξιώθεις ὁ Σέρρας, προὔτιμησεν ὁμῶς πάντων
τούτων τὴν γαλήνην τοῦ ιδιωτικοῦ βίου καὶ ἀπο-
συρθεὶς τῶν δημοσίων πραγμάτων, ἐδόθη εἰς πε-
ριήγησιν τῆς Ἰταλίας, διέτριψεν εἰς τὰς ἐπισημο-
τέρας πόλεις αὐτῆς καὶ ἰδίως εἰς Τοσκάναν, ἔνθα
συνῆψε σχέσεις φιλικωτάτας μετὰ τῶν ἐξοχωτέ-
ρων ἀνδρῶν. Ἐπανελθὼν εἰς τὴν γενέθλιον πόλιν
ἐτιμήθη διὰ τοῦ μεγαλοσταύρου τοῦ Ἀγ. Μαυρικίου
καὶ ἐκεῖ συνέγραψε τὴν θαυμαστὴν ἐκείνην τῆς πα-
τρίδος αὐτοῦ ἱστορίαν, ἥτις παρέσχεν αὐτῷ δόξαν
καὶ τιμὴν ὑπὲρ ποτε μεγίστην, καὶ ἐν ᾗ διαλάμπει
ἡ ἐξοχος εὐφυΐα καὶ παιδεία τοῦ ἀνδρός.

Βίον φιλοσόφου καὶ εὐεργέτου τῆς ἀνθρωπότη-
τος βίωσας, ὁ Ἱερώνυμος Σέρρας ἀπέθανεν εἰς ἡλι-
κίαν ἐτῶν ἐβδομήκοντα ἕξ, μέγα μὲν ὄνομα, μέ-
γα δὲ πένθος ἀφείς τῇ πατρίδι.

* * *

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

Δυστύχημα ὅτι δὲν μ' ἐννοοῦν.

Ἀπείρους ἔχει ὁ φιλολογικὸς κόσμος τοὺς ἀτυ-
χοῦντας, τινὰς δὲ μάλιστα τὸ πλῆθος δὲν τοὺς ἐν-
νοεῖ.

Δὲν ἐννοεῖ τὸν δὴ λεγόμενον ποιητὴν, τὸν
μυθιστοριογράφον, τὸν τραγωδοποιὸν καὶ τὸν ἐφη-
μεριδογράφον.

Εἶσαι, λόγου χάριν, ποιητής, δηλαδὴ στερεῖσαι
ὀρθῆς κρίσεως, ἀλλ' εὐρίσκεις τὰς ὁμοιοκαταλη-
ξίας σου ἀξίολογα, θεωρεῖς τοὺς ἐκκαιδεκασυλλά-
βους σου ὡς ἀριστούργημα, γράφεις τριακοσίους
στίχους τὴν ὥραν καὶ δεξάζεσαι δημοσιεύων αὐ-
τούς. Καὶ ἰδοὺ αἱ ἐφημερίδες διασαλπίζουν εἰς τὸ
ὄνομά σου καὶ καταχωροῦσι τεμάχια τοῦ ἀριστουρ-
γήματός σου. Ἀλλ' οὐαί! ὁ ἀναγνώστης σὲ κρα-
τεῖ ἤδη εἰς χεῖρας, σὲ ἐξετάζει, κινεῖ τὴν κε-
φαλὴν, ἀποκοιμίζεται. Ἡ ἀπόφασίς σου ἀπηγ-
γέλθη.

Τί πρέπει ἄρα νὰ πράξῃς; νὰ ἐκκαλέσῃς τὴν
ἀπόφασιν; εἶναι ἀνέκκλητος· νὰ κρεμασθῇς; συρ-
μὸς ἀπρηχαιωμένος· νὰ βιβθῇς εἰς τὴν θάλασσαν;
ἀνοησία· νὰ φαρμακωθῇς; γελοῖον· νὰ ἀποθάνῃς
ἀπὸ ἀσφυξίας; μικροπρέπεια, ἄλλως τε καὶ σὺ
θάπτεσαι καὶ ἡ ποίησίς σου, μετὰ δὲ εἴκοσι τεσ-
σάρων ὥρων παρέλευσιν οὔτε λόγος δὲν γίνε-
σαι πλέον. Ἀλλὰ σὺ, ἀντὶ νὰ ἀφεθῇς εἰς τὴν
ἀπελπισίαν σου, ἀντὶ νὰ ἀμφιβάλλῃς περὶ τῆς δό-
ξης σου, ὑψόνεις ὑπερηφάνως τὸ μέτωπον, μεγα-
λώνεις τὸ σῶμά σου, στέφεσαι μόνος μὲ δάφνην,
καὶ ἐξογκούμενος καὶ φυσῶν, ἐπιφωνεῖς μὲ χα-
ριτωμένην ἀφέλειαν.

Δὲν μὲ ἐννοοῦν, ὁ αἰὼν μὲ ἠδίκησε!

Πόσους ἐγνώρισα, καὶ πόσους ἴσως τοῦ λοι-